

Proroctví o církvi

- *mluví* **Stefan Driess**

Stefan Driess - Prophecy about the Church (2010)

Publikováno: 2016, (verze **01**), nove-stvoreni.cz

Stefan Driess - Proroctví o církvi (Praha 19.2.2011)

„Věřím, že toto prorocké slovo je velmi důležité a chci, abyste ho měli k dispozici a abyste ho mohli zdarma šířit. Tato vize změnila můj život.“

Byl jsem v Duchu vzat ven z místa a byl jsem vzat do místa, které bych mohl nazvat jedinečnou věčností. A když jsem byl v Duchu, viděl jsem Ježíše. A On mi řekl: „Pojď se mnou. Chci ti ukázat to, co mě činí smutným.“ A jak to říkal, stále se na mě usmíval. Tak jsme spolu vyšli do široké ulici, ale tato ulice měla velké díry. Nebyla to rovná cesta, ale bylo tam hodně děr. Říkal jsem si: „Co to je?“ A Ježíš mi řekl: „To je to, čemu říkají cesta“. Byl jsem šokován a bál jsem se Ho zeptat, kdo to jsou „oni?“. Kdo tvrdí, že toto je cesta? Bál jsem se Ho zeptat, protože jsem se obával, že odpoví: „církve.“

Šli jsme tou širokou ulicí a po obou stranách jsem viděl vysoké budovy. Byly tak staré, zarostlé množstvím stromů a květin, ale jak jsem se na ně díval, mohl jsem stále vidět jejich krásu a říkal jsem si: „To muselo být kdysi tak nádherné, když byly nové, protože i teď, když jsou staré, je na nich vidět ještě část té krásy.“ Chtěl jsem jít blíž a podívat se na ně zblízka pořádně. Říkal jsem si: „je to tak krásné, ta krása a sláva,“ ale Ježíš věděl, co si myslím a řekl: „Stefane, nedělej stejné chyby, které jiní už udělali před tebou. Nehledej nové věci v starém. Nové není v starém. Jakkoli nádherné byly staré věci, v těch starých věcech nenajdeš nic z toho, co já dělám nového.“

A jak jsme pokračovali tou ulicí, pořád jsem sledoval ty budovy, viděl jsem lidi kolem těch budov, jak je studovali, prohlíželi si je, mluvili o nich, ale všechny ty budovy byly takové zašedlé, protože byly staré. A pak jsem poznal, že ty budovy reprezentují stará probuzení a lidé je studovali a snažili se najít to tajemství, jakým ta minulá probuzení vznikla. A slyšel jsem ten hlas a řekl: „Studujete a hledáte v Písmech, ale Písma hovoří o mně. Studujete, abyste v nich našli věčný život, ale ta Písma svědčí o mně.“ To je to, co Ježíš kdysi řekl. Víte, my zkoušíme najít strategii ve věcech, které Bůh dělal před sto nebo tisíci lety, ale víte, každá generace stáhla z nebe to, co Bůh měl pro ni připravené v tu chvíli. Do čeho vstoupíme my, to nemůžeme srovnávat s těmi věcmi, které byly před tím. Stále se díváme dozadu a říkáme si: „pokud to uděláme takhle, tak se to stane s námi“ Snažíme se kázat jako Wesley a Finney a myslíme si, že tak probuzení přijde. Ale Wesley a Finney říkali to, co měl pro ně Bůh na ten čas a dělali to, co jim Bůh řekl, to byl důvod, proč se ty věci pohnuly kupředu.

A pak jsme pokračovali dál a viděl jsem konec té ulice a byl tam takový nápis, jako když přijdete na kraj města a ten nápis byl 2010. Věděl jsem, že je to ten rok, to bylo loni, a věděl jsem, že toto je o nás nyní. A když jsme minuli ten nápis, ocitl jsem se náhle na kolotočích, byly tam motokáry, houpačky, horské dráhy. Bylo tam hodně zvuků, hodně hluku a lidé se smáli a tančili a byly tam různé stánky a mohl sis tam užívat. Takže jsme minuli nějaký ten stánek a myslil jsem si: „teď je tu Ježíš a všichni jsou z toho nadšení a já jsem s Ním, jsem se svým přítelem“ a přišli jsme tam, ale nikdo si toho nevšiml, protože každý byl tak zaneprázdněn. Lidé Ho nemohli vidět. Byl jsem tak smutný a uvědomil jsem si, že Ho nikdo nevidí. A když jsme přišli na ty kolotoče, tak první kolotoč, na který jsme šli, byl strašidelný hrad (Ghost ride).

Viděl jsem lidi, kteří zvali druhé, aby šli do toho strašidelného hradu a lidé, kteří se toho zúčastnili, museli nejdříve zaplatit za vstupenky, ale nedávali peníze, dávali své meče, protože každý z těch lidí měl krásný, úžasný, cenný meč. A dali ty zlaté meče s diamanty pryč a vyměnili je u té pokladny za papírové meče a štíty. Podíval jsem se na Ježíše a zeptal se: „Pane, co dělají?“ A Ježíš řekl: „Jen se dívej a uvidíš.“ A tito lidé šli na Ghost Ride a užívali si to, jak je ti duchové strašili. A jak byli na té projížďce, ti duchové na ně plivali něco jako sliz a lidé bojovali proti těm duchům s jejich papírovými meči a štíty, stále tím šermovali a neuvědomovali si, že s tím nic nezmůžou. Neměli možnost se bránit. Když vyšli ven z toho strašidelného hradu, byly jim dány nové šaty a na těch šatech bylo napsáno STRACH.

Ta Ghost Ride byla symbolem čehosi. V těle Kristově jsou lidé, kteří vědí více o démonech, než toho vědí o Bohu. Jsou lidé, kteří neustále, celý život bojují s hromadou démonů a odevzdali pryč ten pravý Boží meč, což je Slovo Boží a věří vyučování, které jim říkají: „Musíš bojovat proti tomuto démonovi a tamtomu démonovi“ a myslí si, že něčeho dosáhnou a vůbec si neuvědomují, že nakonec budou mít větší strach z démonů, než mají bázeň Boží. Takže neustále bojují a stále se zabývají duchovními bitvami, ale neuvědomují si, že jsou podvedeni zlými duchy. Proto v tom obraze bylo, že ti duchové naplivali na jejich hlavy sliz, neboť ten sliz je symbolem špatného vyučování.

Já věřím v duchovní boj. Víte, co je duchovní boj? Pokud se mýlíš a řekneš „promiň,“ uvolníš světlo v ten moment, protože děláš, co je správné, řekneš „promiň“ a v té chvíli přijde světlo a tma musí odejít. Každý mluví o Ef 6:10, ale nikdo nemluví o tom všem, co je tam kolem, je tam psáno také o řádu v rodině, o tom, že máme jeden druhého milovat a respektovat, toto je duchovní boj. Ta věta, která říká, že naše bojování není proti tělu a krvi, nám jen ukazuje, že pokud k nám někdo není milý, je za ním jiná duchovní mocnost, která ho zneužívá.

Lidé z toho strašidelného hradu vycházeli nadšení a mluvili o tom s dalšími a ukazovali jim ty své meče a štíty a neviděli, že jsou jen papírové. A já jsem křičel: „Přestaňte, copak to nevidíte?! Je to lež! Vaše síla a moc od vás byla odňata!“, což bylo Slovo Boží, takže oni věřili více ve zjevení jiných lidí, než v Boží Slovo. Nezajímá mě, co mi říkáš o tom, jak funguje služba vysvobození, nezajímá mě to, když nevidím, jak se to okamžitě děje, ale mým cílem je dělat službu osvobození tak, jak ji dělal Ježíš. A to bylo velmi jednoduché. Nepotřebuješ na to žádný týdenní seminář. Řekneš: „vypadni!“ nebo „uhni mi z cesty“ a démoni budou odcházet. Nebudou říkat: „my jsme tu už 5 generací, Ježíši, ty nás nemůžeš vyhodit“. Pokud to nefunguje stejným způsobem, jak to dělal Ježíš, není to chyba Ježíše, něco je špatného v našem porozumění. Pokud musím hodiny bojovat s démony a Ježíš říká, že mohu dělat stejné věci, jaké dělal On a On řekl jedno slovo a odešli, pak je něco špatného v mém pochopení, ne v Ježíšově. A mně je to jedno kdo to je a co učí, protože ty můžeš vzít jakoukoliv část písmo a postavit na tom celé učení. Takže, pokud se to neděje tak, jako u Ježíše, já to neberu.

Takže ten sliz byl jako druhá kůže na jejich hlavě a Ježíš mi řekl: „Oni tě nemohou slyšet. Více věří slovu člověka, než v mé Slovo.“ A pak jsem slyšel hlas, jak křičel: „Mají uši, ale neslyší, mají oči, ale nevidí. Srdce mého lidu se zatvrdělo.“ A pak ten hlas řekl: „To je ta ulice, kterou si šel předtím.“ Byl jsem šokován. Ulice s dírami byla srdcem lidí. Toto zjevení bylo tak bolestivé. Věříme, že jsme takový perfektní a víme vše o tom, jaká má být církev a jaký má být Bůh a neviděli jsme, jak jsme zaslepení.

A pak mi Pán řekl: „Synu, chceš toho vidět víc?“ Jsem říkal: „Pane, nevím, jestli to vůbec unesu.“ A On se mi podíval do očí a zeptal se mě: „Můžu ti ukázat to, co mě skutečně činí smutným?“

A okamžitě jsme byli přeneseni na jiné místo a viděl jsem lidi a nějakí jiní lidé jim dávali ručníky a lidé stáli v řadě a mnoho těch lidí mělo na svém těle nemoci a někteří z nich měli tolik bolesti, že ani nemohli jít rovně a viděl jsem takový malý rybníček a připomnělo mi to ten rybník Bethesda. U toho rybníku stáli různí kazatelé a křičeli: „Uzdravení, uzdravení!“ Ta slova pronikala do mých uší. A říkal jsem si: „Tady je něco v nepořádku.“ Zavřel jsem oči a slyšel jsem jiný hlas a ten hlas křičel: „Svatý, Svatý, Svatý!!“ Otevřel jsem oči a slyšel znovu: „Uzdravení, uzdravení, uzdravení!!“ A tak jsem zavřel oči znovu a slyšel jsem nádherný andělský hlas, který křičel: „Svatý, Svatý, Svatý je Bůh Všemohoucí a nikdo není jako On!!“ Pak jsem se podíval na Ježíše a byl jsem zmatený, viděl jsem slzy v Jeho očích a už, jak jsem se na Něho díval, jsem cítil tu bolest, která byla v Jeho srdci. Stále z Něho vycházela taková krása a najednou mi to došlo, pochopil jsem, že dary jsou používány k tomu, aby bavily lidi. Ty ručníky byly bílé a bylo na nich mnoho Božích zaslíbení, a každé to zaslíbení mělo něco společného s uzdravením a ty ručníky byly dávány na lidi a lidem bylo řečeno,

že je ty ručníky mají chránit a tím způsobem budou mít to uzdravení. A někdy bylo vidět, že se něco děje. Tam byl někdo uzdraven, někdo mohl zase znovu chodit a pokaždé, když se něco stalo, lidé začali chválit kazatele a přinášeli jim k nohám dary a jiní lidé začali propagovat reklamou tyto kazatele a někteří z nich začali prodávat trička se jmény těch kazatelů.

Najednou jsem slyšel hřmění a byl jsem vyděšený. A hlas řekl: „Běda tomu, kdo bere slávu od lidí, protože veškerá sláva patří tomu, kdo sedí na trůnu a On se nebude s nikým dělit o svou slávu.“ Myslel jsem si, že ten hlas mě roztrhá. Padl jsem na tvář a volal jsem: „Svatý, Svatý, Svatý, Bože, smiluj se, odpusť nám kdykoliv jsme ukradli Tvou slávu!“ a přikrýval jsem si obličej a bál jsem se shlédnout, až jsem pocítil ten něžný dotek a hlas, který pronikal tak hluboko do mého nitra, řekl: „Povstaň, tvé hříchy jsou odpuštěny.“ Jak to řekl, všude kolem bylo světlo a naplňovala mě radost, byl jsem pozvednut v Duchu, byl jsem najednou tak čistý a plný lásky. Věděl jsem to, co On věděl, myslel jsem si to, co si On myslel a mohl jsem vidět to, co On vidí a vznášel jsem se. Všechno pode mnou bylo nyní tak maličké a vtom Ježíš řekl: „Ještě jednou pojď se mnou. Musíš vidět něco, co potřebuješ říct mé církvi.“ Nemohl jsem říct ne. V té atmosféře nebe bylo tolik lásky kolem mě, tolik lásky pro Něho, že mě mohl požádat o cokoli a v mém srdci by byla jen jediná odpověď: „Ano, můj milovaný.“

Letěli jsme spolu a já ze vzduchu pod sebou viděl kolotoče a viděl jsem, že jich tam bylo mnohem víc, ale nepotřeboval jsem se Ježíše ptát, protože teď jsem měl už porozumění. Viděl jsem to, co viděl On. Viděl jsem Jeho očima, takovýma čistýma očima. Teď jsem pochopil, proč Písmo říká: „čistému je vše čisté.“ Letěli jsme nad všemi těmi různými kolotoči a každé z těchto míst zábavy reprezentovalo království a říše, které si lidé vybudovali během let. Lidé je vybudovali ve jménu Ježíše. Přestože každé vypadalo jinak, každé z nich tam bylo proto, aby bylo zdrojem zábavy pro lidi. Přestože Ježíš ta místa někdy navštěvoval, aby se za ty lidi modlil. I když jsem viděl mnoho lidí, kteří byli v zajetí té zábavy, byla ve mně naděje. Naděje, že stále se něco může změnit. Vstoupil jsem do té naděje, protože se mě dotklo skutečné pokání.

A pak jsem ze vzduchu viděl nad těmi kolotoči letadla s velkými nápisy a vzdušné balóny na kterých bylo napsáno: „The show must go on.“ (Show musí pokračovat). Letadla a balóny měli velké megafony, z nichž hrála nahlas písnička od Queen „The Show Must Go On“. Ta hudba vytvářela atmosféru v zábavních parcích.

Vyhledal jsem si slova té písničky v angličtině: „Proč žijeme? Jsme tak prázdní. Vypadá to, že všechno kolem je prázdné. A my všichni víme, co nás čeká na konci. Je to pokaždé stejné. Je tu někdo, kdo vůbec tuší, co vlastně hledáme? Jeden další hrdina, znovu další zločin, vše se děje za oponou, jako v pantomimě. Show musí pokračovat, i když je mé srdce zlomené, i když mi to smývá makeup, stále budu držet svůj úsměv, ať se stane cokoliv, musím to přijmout tak, jak to přijde. Ať přijdou bolesti, nebo neopětovaná láska, stále je to stejné. Je tu někdo, kdo vůbec tuší, proč žijeme? V temnotě toužím být svobodný. Ale show musí pokračovat přesto, že mi to láme srdce. Má duše je zabarvena a já žiji ze včerejších historek. Show musí pokračovat a budu to přijímat s úsměvem. Budu něco víc, než smrt, budu stále pokračovat, protože show musí pokračovat.“

Najednou jsem si uvědomil, že slovo Queen je představitelem Jezábel, to je královna nebes, duchovní mocnost, která stojí v opozici proti pravé prorocké službě. V době, kdy kralovala Jezábel a král Achab, snažili se zničit každou pravou prorockou službu a místo pravých proroků si ustanovili své falešné proroky. Falešné proroky, kteří říkali, co král a královna chtěli slyšet. A tato mocnost se znovu snažila zabít ty pravé proroky. A slyšel jsem hlas, volající: „Já pošlu svého posla a on připraví cestu.“

A najednou jsem se ocitl na hřbitově. Bylo tam mnoho hrobů a na hrobech bylo napsáno falešní proroci. A pak jsem viděl lidi jak chodili a kamenovali proroky a hlas mi řekl: „I ty jsi ztratil ostrost

Božího Slova, protože v dobách pronásledování a v dobách, kdy se proti tobě lidé postavili, se ti zamlžil prorocký zrak. A lidé, kteří na tebe zaútočili si dokonce mysleli, že to dělají pro svého Boha.“ A já jsem z toho činil pokání a říkal jsem: „Bože, odpusť mi.“

Pak jsem byl vzat v Duchu a viděl jsem velkou ruku, jak drží váhy a viděl jsem lidi, kteří byli oblečeni tak, jak bývají soudci u soudu a ti lidé se klaněli před světlem a tou velkou rukou, která držela váhy, ale někteří z nich se odmítli poklonit před těmi váhami a hlas řekl: „kdo mě chce vyzvat, kdo se odváží soudit, kdo se odváží soudit mé vyvolené, kdo z vás by mohl soudit bratra?“ a pak jsem najednou viděl malé ošklivé stvoření, jak utíkalo pryč a pomalu se snažilo zmizet a uvědomil jsem si: „to je Satan.“ On zneužíval lidi k tomu, aby obviňovali Boží děti a když na ně přišel Boží soud, protože jsou proti sobě rozděleny, tak Satan z toho rychle utekl pryč.

Najednou jsem byl na tom místě smrti a viděl jsem mladého muže, kterého vedly na to místo, aby ho zabili, ale ten mladý prorok nebojoval proti těm, kteří ho pronásledovali. On vzal utrpení Kristova jako něco, co je jeho součástí. A jak trpěl pro Krista, tak se díval do očí Ježíše a když se Ježíš díval do očí toho mladého proroka, z Jeho očí vycházelo světlo, které se dotýkalo nejhlubších částí vnitra toho mladého proroka. Ten paprsek světla, vycházející z Ježíšových očí, dopadal do srdce proroka a bylo to jako film, který ukazoval různé části jeho života. Ty obrázky mu ukazovaly budoucí království, kde bude a to mu dalo sílu nezapřít Ježíše. Vždy byli lidé, kteří si dali velkou námahu s tím, aby jiní lidé byli označováni za falešné proroky.

Ježíš řekl: „Co vidíš?“ – „Smrt“, řekl jsem. Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, bude žít navěky.“ Řekl jsem: „Ježíši, já to vím.“ A On to řekl znovu. „Jsem vzkříšení a život. Kdokoliv věří ve mne, bude žít navěky.“ Byl jsem smutný, protože jsem nerozuměl, proč to znovu opakuje. Řekl: „Neboj se, Já jsem překonal smrt. A smrt už nade mnou nemá žádnou moc.“ Najednou to bylo, jako bych byl v Ježíši, byli jsme tak jedno a slyšel jsem Ho říkat: „Mluv, mluv, mluv „a jak to říkal, cítil jsem, že na mě přišla moc a slyšel jsem ta slova: „Duch Páně je nade mnou“ a křičel jsem: „Mrtvé kosti, probudte se! Proroci, probudte se! Povstaňte a mluvte! Mluvte, mluvte, mluvte!“ Země se začala třást a slyšel jsem, jak praskají řetězy a hroby se otevíraly, z nich vyšla těla, která byla již venku na zemi, ale stále nebyla živá. Věděl jsem, co musím udělat. Křičel jsem: „Duchu Boží, přijď! Z konců země a z hlubin nebe!“ A přišel silný zvuk a vyzdvihl mě do vzduchu. Uvědomil jsem si, jak ten život naplnil moje plíce, jako kdyby se mi nafukovala hrud' a na chvíli jsem spatřil na svých prsou nápis El Shadai, znamená to Bůh, který je více, než dost. Nikdy v životě jsem necítil tolik života v sobě, takovou velikost a najednou jsem pochopil, proč se David vydal proti Goliáše, protože v té chvíli jsem cítil, že mě nic nemůže porazit, protože na mně spočíval Duch Hospodinův.

V té chvíli jsem vydechoval ten život ze mě ven a ocítl se znovu na místě, kde byly kolotoče a viděl jsem někoho, jak tam foukl na lidi a oni padli k zemi a děly se tam divné věci, ale tentokrát to bylo jiné, protože on to dělal proto, aby ty lidi zabavil, ale co jsem já prožíval, to bylo jiné. Z mých úst vyšel Boží vítr a zformoval se do tvaru velkých rtů a ty políbily ta mrtvá těla, a když byla políbena polibkem života, tak začala žít. Viděl jsem svatý oheň v očích této Boží armády. Byla v nich taková čistota a všichni měli rány, ale ta zranění se uzdravila, ale jizvy byly stále vidět. Byli to ti, kteří prošli ohněm pronásledování.

Viděl jsem další stánky, kde lidé chodili k prorokům jako k hadačům – „řekni mi budoucnost, řekni mi budoucnost“ a to jsou proroci, kteří prorokují lidem to, co chtějí slyšet. Pak jsem viděl dvě tmavé místnosti. V jedné někdo seděl na pěkné židli, poslouchal hudbu: Pán mě miluje, Pán mě miluje a pak jsem viděl jinou tmavou místnost, kde měl někdo bič a mlátil lidi. Oba tyto lidi reprezentovali špatné extrémy protichůdných zjevení. – „Tatínek tě miluje, můžeš dělat cokoli, On tě miluje“ a ten druhý stále bil do těch lidí a říkal „musíš dělat tohle a nesmíš dělat tamto.“ Pak tam byl další stánek, kde byly obrázky lidí a mohli jste na ně házet šipky. Některé fotky měly označení Wanted (hledaný). Ty šipky byly šipkami obvinění. Pak jsem viděl další kolotoče, kde lidé mohli mít

zážitky a všechno to bylo jen o zážitku: „Aah, toto nebyla dobrá služba, necítil jsem se velmi dobře, už jsem tohle jednou slyšel, já jsem si myslel, že bude prorokovat a on stále říká tuto dlouhou vizi“. To je vše o mém zážitku. Vždy tam byli lidé, kteří měli nad těmi kolotoči dozor a dohlíželi na to, aby se to točilo a šlo to dál.

Pak mě Ježíš vzal do stanu, vypadalo to jako cirkus, nebo divadlo s měkkými, pohodlnými židlemi. Opravdu jsem si pomyslel: „chtěl bych v tom sedět.“ Nicméně to, co nebylo vidět, bylo, že pokud si tam seděl nějakou dobu, objevily se neviditelné řetězy a připoutaly tě k tomu křeslu. Byl jsem těmi židlemi tak přitahován, ale Ježíš řekl: „Nesedej si tam, ty musíš se mnou sedět v Podnebesí.“ A pak začalo představení, lidé vyšli na jeviště, bylo to úžasné představení, které na mě udělalo dojem a byl jsem tak zasažen tím, co tam předváděli, ale byl ve mně hlas, který stále říkal: „Dívej se na Ježíše.“ Všechno mě to přitahovalo, ta zábava, ale vždy, když jsem se podíval na Ježíše, tak jsem se jakoby probral. Ten hlas ve mně stále opakoval: „Dívej se na Ježíše!“ Bylo tam hlučno, lidé křičeli a tleskali, byl tam velký aplaus a lidé říkali: „Zatleskejme Ježíši!“ A já jsem si říkal: „To je skvělé, Ježíši, to je pro Tebe“ a pak jsem se na Něho podíval a viděl jsem na Jeho tváři slzy.

Slyšel jsem ten hlas Jeho srdce jak říkal: „Otče, odpusť jim, protože oni VĚDÍ, co činí.“ Byl jsem v šoku, řekl jsem: „Ježíš, ty jsi řekl, že oni vědí, co činí?“ Řekl: „Můj synu, mají moje Slovo a Ducha. Kdyby neměli moje Slovo a mého Ducha, tak by na nich nebyla vina, ale oni se chvástají sami sebou a říkají: „Ježíš řekl toto, Ježíš řekl tam to“ a vládnu nad mými dětmi a v jejich slovech je jed. Chtějí, aby moje zaslíbení byla známá, aby budovala jejich království. Nazývají se lídři a neuvědomují si, jak jsou slepí. Můj synu, dávej velký pozor na cestu, po které jdeš. Sleduj, kterou cestu si vybereš, abys nepadl ty sám, ale modli se za ně, aby se uvědomili, abych nemusel přijít a soudit je. Zapiš si to a řekni to mé církvi. Přestože budou mnozí, kteří ti nebudou věřit a budou tě pronásledovat, ale pamatuj si, co jsem řekl: „budu nepřítelem tvých nepřátel.“

Pak vzal moje ruce a řekl: „Ještě jednou půjdeme na ty kolotoče. Půjdeme do mého domu, ze kterého udělali místo zábavy a podíváme se, zda jsou tam nějaká spravedlivá srdce, nějaká upřímná srdce, která mě milují. A já přijdu s hromem a už to začalo. V následujících 19ti měsících bude zjevena temnota srdce a skryté věci budou zjevné. Mnozí budou vyděšení. Já přijdu a vybuduji svou církev, ale mimo tyto kolotoče. Vybuduji svou církev na hoře, protože v posledních dnech, je napsáno, se bude hora Hospodina zástupů tyčit vyšší, než ostatní hory.“

Ocitl jsem se zpátky v té mé místnosti a byl jsem zděšen. Řekl jsem Bohu: „Bože, pokud toto je tvá církev, tak mi je líto, že jsem se na tom podílel. Tam, kde jsem se stal součástí toho, že jsem dělal pro lidi zábavu. Kde jsem měl podíl na tom, že jsem házel šipky. Kde jsem si budoval své vlastní království. Protože my jsme tam všichni žili, nebo stále žijeme na tom místě. A velmi často si to člověk neuvědomí, dokud není odtud vzat pryč. Neříkám, že každá církev je taková, ale potřebujeme být upřímní. Kolik toho děláme pro lidi, abychom je zabavili, ovládali a jak často chodíme do církve s postojem: „Já chci, já já já.“

Do jaké míry věříme naukám, které nejsou od Ježíše a věříme spíše lidem, než Božímu Slovu a vzdáváme se svých mečů a studujeme více o démonech, než o Bohu. Jak často hledáme zážitky a označujeme lidi tituly „falešný prorok“. Jak často jsme se chovali, jako ti lidé ve vizi „Show musí pokračovat, nemám ani ponětí o tom, co dělám, proč to dělám, ale všichni kolem to dělají, tak já to budu dělat také.“ Pokud si vedoucí, ovládáš své lidi, nebo vydáváš svůj život za jejich životy tak, jak to dělal Otec? Ježíš přijde a Ježíš již začal.

Církev není ani budována, ani zakládána, církev se rodí z Ducha. A to se děje, Bůh to dělá. Když budu plánovat, abych vybudoval církev, pak budu církev. Ale pokud se zrodí z Ducha, pak je to Ježíš, kdo ji buduje a lidé patří Ježíši. Ježíš je tvým vlastníkem, nikdo nemá na tebe právo tě vlastnit kromě Ježíše. A já to musím respektovat. Každý musí. Mohu vám pomoci, abyste zráli

a stali se závislími na Ježíši, abyste si uvědomili, až se objeví a řekne: „Vystup z té zábavy. Staň se srdcem Otce. Jsi v tomto světě, ale ne z tohoto světa, tak se přestaň poflakovat po těch kolotočích, kde si odložil všechno to, co jsem ti dal já jen proto, abys měl zábavu. Přestaň uctívat uzdravovatele a přestaň stále utíkat za proroky, aby ti dali nové slovo. Ani si neuvěřil tomu poslednímu, které jsem ti dal. A vy, proroctví lidé, přestaňte říkat to, co chtějí lidé slyšet a přestaňte mít dobrá proroctví pro vaši církev a špatná pro jiné církve. Ale také přestaňte soudit a být jedno s Žalobcem bratrů. Uvědomte si, že je jen jediný, který soudí. Přestaňte dělat show. Ježíš nemá nejmenší zájem, abychom Mu tleskali a říkali „Jééé“, pokud je naše srdce od Něho daleko. Něco vám řeknu, kdyby takto začali tleskat andělé v nebi a dělat „jééé“, tak to budou dělat mnohem lépe, než vy.

Ježíš chce poslušné srdce, chce srdce, které je ochotné vystoupit a postavit se proti proudu. Postavit se proti proudu, jak to všichni říkají a všichni dělají. Lidé, kteří jsou plni soucitu a lásky k církvi, protože pravý věřící a pravý prorok bude vždy milovat církev, i když tam je zmatek, protože Ježíš miluje církev, ale stejně tak nepřestane mluvit pravdu. Církev spí, produkuje mnoho pěkných programů, má spoustu pěkných projektů, ale v této chvíli se jí už démoni nebojí. Lidé ve světě se bojí více jiných náboženství, než křesťanství. Nemají už úctu k tomu, čemu my říkáme křesťanství, protože je vyrobeno lidmi a je to o nás. Když zapnu televizi, vidím stále lidí, kteří žádají peníze, aby vydělávali na Božím království. A náš Otec má dost. Miluje tebe a mě příliš, než aby se díval na to, jak budeme zničení systémem tohoto světa.

V nadcházejících letech uvidíte stále více lidí, kteří budou zlomení a zničení jako tito proroci. A Duch života jim dá nový život. A oni se sjednotí s jediným cílem: Chceme Ježíši přinést slávu. Nebudou mít zájem na organizaci, nebudou mít zájem na jednom jediném sboru, ani nebudou vypadat jako církev, jako církevní členové. Někdy se setkají, někdy se nesetkají. Někdy se sejdou více krát týdně a někdy se nesejdou celé týdny. Ale stále budou mít jednotu v Duchu. A budou svítit v místech, kam je Bůh postavil. Nestáhnou se a neodizolují za církevními zdmi. Budou projevem, manifestací církve v místech, kde jsou a moc a sláva Boží bude s nimi. A nebudou potřebovat, aby se staly pastory, nebo evangelisty, aby mohly být na plný úvazek s Bohem, budou vědět, že cokoliv dělají teď, dělají to na plný úvazek pro Boha. Budou politici, budou pracovat v médiích, ve školách, ve vzdělání, ve vědě, všude. A povstanou a budou to apoštolové a proroci na těchto místech. Ne v první řadě v církvi, oni budou církev, ale rozdílná. A na svých pracovištích a v politice budou pevně stát za zásadami Božího království.

„Ale víš, Stefane, někdo do toho musí vnést pořádek a vybudovat ten systém a postavit nějakou strukturu.“ Ano. A víte, kdo to udělá? Ježíš. Skrze Ducha svatého.

„Ale, kdo je bude pokrývat autoritou?“ Ježíš. On to ví nejlépe, věřte mi.

„Ale komu budou vykazatelní a zodpovědní?“ Ježíši, protože Jemu nemohou lhát, On ví všechno.

Mohou lhát lidem, ale Ježíš ví všechno. A On říká, že jednoho dne budeme vydávat počet. A budou vznikat skutečné přátelství. A v těch přátelstvích budou vykazatelní jeden druhému. Ne proto, že to na ně někdo uvalil, že to musí dělat, ale protože oni to chtějí dělat. A budou respektovat jeden druhého a poddávat se jeden druhému, protože budou vědět, že mají stejného Otce. Víme, že si nemůžeme zvolit rodinu, ale můžeme si zvolit přátele.

A najednou si uvědomíte: „Nemusím už chodit na Biblickou školu, abych mohla sloužit Bohu. Mohu být designér, nebo pracovat jako žurnalista a přesto mohu pracovat pro Boha.“ Ráno vstaneš a půjdeš do práce ne proto, že tvá práce tě zajišťuje, ale proto, že budeš vědět, že jsi tam byl vyslán, abys byl Božím světlem. A Bůh tě bude zajišťovat. A ještě nějaké novinky: V nebi není žádná ekonomická krize a Bůh je stále na svém trůnu. Nebojí se, nemusí vyhodit pár manažerů, nebeská banka je stále plná, protože je to stejné Slovo a stejný Bůh.